

จากใจศิษยาภิบาล คริสตจักรที่ 4 สืบสัมพันธวงศ์

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักในพระคริสต์

“จงรักศรัทธา” หมายความว่าอย่างไร? สามารถ เป็น “จริง” ในชีวิต เราได้อย่างไร? พระเยซูคริสต์ ไม่ต้องการให้เราตอบสนองต่อการต่อต้านของศัตรูด้วยการอยู่เฉยๆ ในเชิง “ตั้งรับ” แต่ให้ตอบสนองใน “เชิงรุก” อย่างไร? ‘การอ่านพระคัมภีร์เพื่อนำหลักการมาประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง’ ทำได้อย่างไร? การระมัดระวังในการอธิบายความหมาย และ เจตนารมณ์ ของคำสอนขององค์พระเยซูคริสต์ ไม่ให้ เข้าข้างตัวเอง และไม่ผิดพลาด ทำได้อย่างไร?

อย่าลืม ตรวจสอบว่าเราได้รับพระพรจากพระวาระอย่างเต็มที่แล้วด้วยการตอบคำถามที่ปรากฏ ในตอนท้าย

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร

ศจ.ดร.บัณฑูร บุญอิต

การเดินทางร่วมกับองค์พระเยซูคริสต์

พระธรรมลูกา 6:27-38

ตอน : จงรักศรัทธาของท่าน

27“แต่เราบอกท่านทั้งหลายที่กำลังฟังอยู่ว่า จงรักศรัทธาของท่าน
จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน 28จงอวยพรแก่คนที่แช่งด่าท่าน
จงอธิษฐานเพื่อคนที่เคียดแค้นท่าน ลูกา 6:27-28

คริสเตียนควรเข้าสู่สงคราม หรือไม่? คริสเตียนควรที่จะเป็นทหารไหม?
คริสเตียนควรที่จะตอบโต้ คิดบัญชีกับคนอื่นหรือไม่?
คริสเตียนควรที่จะแจกจ่ายทรัพย์สินสมบัติของตนเองทั้งหมดให้กับคนยากไร้ไหม?
คริสเตียนปฏิเสธไม่ให้เงินคนขอทานข้างถนนได้ไหม?
เราควรที่จะตัดสินใจอย่างไรในประเด็นต่างๆเหล่านี้?
“คำตรัสสั่งขององค์พระเยซูคริสต์” ซึ่งเป็นที่รู้จักเลื่องลือไปทั่วโลกนี้
เป็นคำตอบที่เพียงพอ แค่ไหน? เราจะต้องยึดถือคำตรัสสั่งสอน
ของพระเยซูคริสต์ “ตามตัวอักษร” เช่นนั้นไหม?
ถ้าหากเรา “ไม่ทำตามคำตรัสสอนตามตัวอักษร”
จะหมายความว่า เราหลีกเลี่ยง
ความรับผิดชอบ ไม่ยอมปฏิบัติตาม เช่นนั้น หรืออย่างไร?

ดังนั้นการที่เราจะเข้าใจคำตรัสของพระเยซูคริสต์ตอนนี้อย่างถูกต้อง เราจำเป็นต้องเข้าใจ
บริบทก่อน กล่าวคือ เข้าใจเหตุการณ์ก่อนหน้านั้นซึ่งเราได้ศึกษาในครั้งที่แล้ว การอ่านพระวาระ
ให้เข้าใจอย่างไม่คลาดเคลื่อนจำเป็นต้องดูบริบทของพระคัมภีร์ตอนนั้น
อย่างครอบคลุม ซึ่งแน่นอนย่อมรวมถึงการเข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีในยุคนั้นด้วย

การนำหลักการพระคัมภีร์มาประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง

การเข้าใจบริบทสมัยพระคัมภีร์ OT - NT

- (1) เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ที่เกิดขึ้น ก่อน / หลัง
- (2) เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณี, วัฒนธรรม
- (3) เข้าใจสังคม / การเมือง
- (4) เข้าใจภูมิประเทศ / ภูมิอากาศ
- (5) เข้าใจโลกทัศน์ในสมัยนั้น

ก่อนหน้านี้พระเยซูคริสต์ทรงเริ่มต้น ด้วยการตรัสสอนเรื่อง “ผู้เป็นสุข” คำสอน “ผู้เป็นสุข” ที่ปรากฏในพระธรรมลูกามีความแตกต่างจากที่ปรากฏในพระธรรมมัทธิว แต่ประเด็นที่สำคัญ คือ พระเยซูกำลังให้ “ค่านิยมของชุมชนใหม่” ก่อนที่พระองค์จะทรงบรรยายถึง “ความประพฤติแบบใหม่” พระเยซูไม่ได้เพียงแต่ให้ “รายการของคำสั่งที่จะต้องปฏิบัติตาม” ราวกับว่า “พระองค์สนใจแต่เรื่องการกระทำเป็นหลัก” คำสอนของพระองค์ไม่ใช่ “กฎเกณฑ์ความประพฤติแบบใหม่” แต่เป็น “ลักษณะของความเป็นอยู่แบบใหม่ในชุมชนของพระเยซูคริสต์ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในแผ่นดินของพระเจ้า” สิ่งที่พระองค์กำลังสอนสำแดงให้เห็นถึง “แนวความคิด” และ “การปฏิบัติ” ที่จะสามารถบ่งบอกถึง “บุคลิกลักษณะที่แสดงออกของคนที่เป็นส่วนหนึ่งในชุมชนใหม่นี้”

คำสอนของพระเยซูบรรยายให้เห็นว่า “คนในชุมชนใหม่มีลักษณะเป็นอย่างไร” และ “มีแนวทางอย่างไรในการดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าทรงเรียกในฐานะบุตรในแผ่นดินของพระเจ้า” กล่าวคือ บุคลิกลักษณะและวิถีชีวิตของ “ผู้ที่เกิดจากพระเจ้า” ที่ต้องดำเนินชีวิตอยู่ใน “แผ่นดินของพระเจ้า” องค์พระเยซูคริสต์ทรงสอนเพื่อให้ชุมชนของพระองค์มีความแตกต่างจากชุมชนอื่น พระเยซูคริสต์ทรงท้าทาย “มาตรฐานของโลกนี้” ที่กำหนดความประพฤติ การกระทำและปฏิริยาโต้ตอบของมนุษย์โดยทั่วไป พระเยซูคริสต์กำลังให้ “ค่านิยมของชีวิตแบบใหม่”

ในขณะที่พระเยซูคริสต์กำลังกำหนดขอบเขตของ “ชุมชนใหม่”
ด้วยคำตรัสสอนของพระองค์ เกี่ยวกับ
การรักศัตรู และ การที่พระเจ้าทรงสำแดงความรัก
ความเมตตาและ ประทานของประทาน

ให้กับผู้ชอบธรรมและผู้ที่ไม่ชอบธรรม พระเยซูคริสต์ทรงเปิดประตู

“ต้อนรับทุกคน” เข้าสู่ “ชุมชนใหม่” ด้วยนโยบายที่ปฏิเสธ

“การปฏิบัติต่อผู้อื่นในฐานะศัตรู” รวมทั้งคนที่ทำลายชื่อเสียงและเกลียดชังชุมชนของพระคริสต์

ถึงแม้ว่าขอบเขต “แผ่นดินของพระเจ้า” ได้ถูกกำหนดอย่างชัดเจน และ “กำแพง” จะสูงลิบลิ่ว
แค่ไหน แต่ประตูจะ “เปิดอยู่เสมอ” “ศัตรู” จะเป็นที่รักและได้รับการอธิษฐานเผื่ออยู่เสมอ
แม้แต่ “ศัตรู” ก็สามารถ เข้ามามีส่วนใน “ชีวิตใหม่” ที่มีการอภัยโทษบาปผิด, ที่มีการกลับคืนดีกัน
และ มีสันติสุข

ในพันธสัญญาเดิมสั่งสอนว่า “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง และสอนให้เราดูแลคนยากจน
คนทุพพลภาพ และ ให้การต้อนรับคนต่างชาติ”

18เจ้าอย่าแก้แค้นหรือผูกพยาบาท ลูกหลานญาติพี่น้องของเจ้า
แต่เจ้าจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราคือพระเจ้า เลวีนิติ 19:18

4“หากเจ้าบังเอิญพบวัวหรือลาของศัตรูหลงมา จงนำมันไปคืนเจ้าของ
5หากเจ้าเห็นลาของคนที่ยกยัดชังเจ้าล้มลงเพราะบรรทุกของหนัก
อย่าเมินเฉย จงเข้าไปช่วยเหลือ อพยพ 23:4-5

แต่เป็นเรื่องที่น่าเศร้าที่ “ความรักชาติ” ของ “ชนชาติอิสราเอล” ร้อนแรง และ นำไปสู่
“การดูถูก คนที่ไม่ได้เป็นคนอิสราเอล” ในบางชุมชนของอิสราเอลที่เคร่งครัด เช่น ชุมชน คุมราน
(Qumran) ที่อยู่ในทะเลทราย เราพบว่า ชุมชนคุมราน ดูถูกคนอิสราเอลด้วยตัวเอง ซึ่งอยู่นอกชุมชน
มีคำกล่าวที่ว่า “ให้รักพี่น้องในชุมชน แต่ให้เกลียดชังคนนอก”

พระเยซูคริสต์ทรงสอนแตกต่างจากบริบทนี้ โดยสิ้นเชิง พระเยซูสอนให้เราสำแดงความรักกับ
“คนนอก” ไม่ว่าจะเป็น คนยิว หรือ คนต่างชาติ แม้แต่คนโรมันที่เข้ามาควบคุมครอบครอง หรือ
คนเก็บภาษีที่อะลุ่มอล่วยกับพวกโรมัน อีกทั้งโสเภณี หรือ คนโรคเรื้อน

การที่พระเยซูคริสต์ทรงสั่งว่า “จงรักศัตรู” หมายความว่าอย่างไร? เพราะ แท้ที่จริงแล้ว เป็นเรื่อง
ยาก ที่จะชอบ หรือ รักศัตรู พระเยซูทรงอธิบายอย่างชัดเจนว่า พระองค์หมายความว่าอย่างไร?
พระเยซูบอกเราว่า “จงทำดี แก่ผู้ที่ยกยัดชังท่าน จงอวยพรแก่คนที่ชังท่าน และ ปฏิบัติไม่ดีกับ
ท่าน” นี่คือการ “ความรัก” ตามความหมายของพระเยซูคริสต์ คุณเห็นไหมว่า มันไม่ได้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ
“อารมณ์ ความรู้สึก” แต่มันเป็น “การกระทำ” มันไม่ใช่เป็น “เรื่องโรแมนติก” แต่เป็น “ความมุ่งมั่น

ตั้งใจที่จะรับใช้” นั่นไม่ได้หมายความว่า เราจะสามารถ “ทำโดยการกัดฟันทำ” สักแต่จะทำ โดยที่ไม่สนใจว่า อะไร คือ สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับศัตรูของเรา ไม่ใช่เช่นนั้นเลย เพราะ“การที่จะรักศัตรู” จะต้องมี “การอธิษฐาน เพื่อศัตรู” และ “อวยพร ศัตรู” ซึ่งแน่นอน มันจะไม่สามารถเป็นการกระทำ โดยปราศจากความรู้สึก หรือ เป็นการกระทำที่เย็นชา แต่เป็น ‘เจตจำนง ความพยายามอย่างตั้งใจ ที่จะรักศัตรู’ ซึ่งนำมาสู่ สิ่งที่ไม่คาดคิด ซึ่งเป็น “พระคุณและความรักที่อัศจรรย์” ทั้งหมดนี้เป็น เรื่องราว “การกระทำจากความรัก” ที่ซีเรียส จริงจัง และ นำมาสู่ “ผลกระทบ” ที่ซีเรียสจริงจังด้วย ใครเล่าที่จะสามารถต่อต้าน คนที่สำแดงความรักในลักษณะเช่นนี้ได้ยาวนาน? ดังคำกล่าวที่ว่า

“ความรักที่มีการกระทำ” มีคุณภาพมากกว่า “ความรักที่เพ้อฝัน”

เด็ทริช บอนด์ฮอฟเฟอร์ (Dietrich Bonhoeffer)

ศิษยาภิบาล นักศาสนศาสตร์ ชาวเยอรมัน

ซึ่งถูก นาซี (Nazi) ประหารชีวิตก่อนสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 เพียงไม่กี่วัน

ได้มอง “เรื่องความรักศัตรู” ว่าเป็น

“จุดสูงสุด ของความรักแบบคริสเตียน” ท่านบันทึกว่า

“การรักศัตรู คือ คำสั่งสูงสุด

การอธิษฐานเป็นสิ่งที่ช่วยให้เราสามารถไปหาศัตรูของเรา ยืนเคียงข้างศัตรู และวิงวอนต่อพระเจ้าสำหรับศัตรู”

วิธีการแบบนี้ไม่เป็นเพียง “การกระทำที่เต็มเปี่ยมด้วยความรัก” แต่เป็น “การกระทำที่หล่อเลี้ยง ความรัก” และ “ทำให้ความรักนั้นเติบโตขึ้น”

อาจารย์ จอห์น สต๊อท (John Stott) ได้กล่าวว่า

“มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ที่จะอธิษฐานเพื่อใคร โดยปราศจากการที่จะรักเขา

มันเป็นไปไม่ได้ที่เราจะ “อธิษฐานอย่างต่อเนื่อง” สำหรับเขาโดยไม่ค้นพบว่า “ความรัก” ที่เรามี ต่อเขา เติบโตขึ้นและลึกซึ้งขึ้น ดังนั้นเราจะต้องไม่รอก่อนจนกว่าเราจะรู้สึกว่ารักศัตรู แล้วจึงจะ อธิษฐาน เราจะต้องเริ่มต้นอธิษฐานเพื่อศัตรู จนกระทั่งเรา ตระหนักว่า เรารักศัตรู แล้วเราจะ พบว่า ความรักของเรานั้นได้ก่อร่างขึ้น เป็นตาดอก แล้วเบ่งบาน เป็นดอกไม้ที่สวยงาม

พระเยซูคริสต์ได้วางแบบอย่างให้เราโดยทรงอธิษฐานเพื่อ “คนที่ทรمانพระองค์” ในขณะที่ ศัตรูเอาตะปูเหล็กแหลมคม ตอกลง บนพระหัตถ์ (มือ) และ พระบาท (เท้า) ของพระองค์ รูปกริยาของการอธิษฐานที่ใช้เป็น อิมเพอร์เฟคเทนส์ (Imperfect tense) ซึ่งชี้ให้เราเห็นว่า พระเยซูทรง อธิษฐาน ซ้ำแล้วซ้ำอีก ว่า

34 ฝ่ายพระเยซูจึงทรงอธิษฐานว่า “โอพระบิดาเจ้าข้า

ขอโปรดอภัยโทษเขาเพราะว่า เขาไม่รู้ว่า เขาทำอะไร” ลูคา 23:34

ถ้าหาก “การตรึงบนไม้กางเขน ซึ่งเป็นการทารุณกรรมที่โหดร้ายที่สุด” ยังไม่สามารถหยุดยั้งพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นเจ้าของชีวิตของเรา (Lord) ในการอธิษฐานสำหรับศัตรู แล้ว ความเจ็บปวด, ความเกียจคร้าน เฉื่อยชา, ความอคติ, ความหยิ่งยโส, ความลำเอียง ล้วนแล้วแต่ไม่สามารถนำมาเป็นเหตุผล ที่จะอ้างเพื่อ ปิดปากเงียบและไม่อธิษฐานเพื่อศัตรูของเรา”

เราอาจจะไม่มีประสบการณ์ ในการได้รับการกระทำทารุณกรรมและความรุนแรงในชีวิต แต่เป็นเรื่องน่ามหัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงให้ “พระคุณอย่างเหลือล้น” กับบางคนที่เผชิญความรุนแรง เช่น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในไอร์แลนด์เหนือ เมื่อกอร์ดอน วิลสัน (Gorden Wilson) ต้องสูญเสียบุตรสาวจากการถูกระเบิดของขบวนการไออาร์เอ (IRA) คำพูดของเขาทำให้คนนับล้านน้ำตาไหล และสร้างความประทับใจให้กับคนทั้งชาติ เมื่อเขากล่าวว่า “ผมไม่ปรารถนาร้ายต่อบพวกเขา แต่ผมอธิษฐานเพื่อพวกเขา” ความศรัทธาในองค์พระเยซูคริสต์ ความถ่อมใจและความรัก จะไม่เป็นที่ลืมนึกไปได้ เพราะ เป็นฤทธิ์อำนาจที่มาจากพระคุณของพระเจ้าที่อยู่ในหัวใจของประชากรของพระเจ้า

ปัจจุบันนี้คริสเตียนหลายคนในบางประเทศต้องเผชิญกับอันตรายถึงแก่ชีวิต เพราะตัวเองเป็นคริสเตียน แต่คริสเตียนหลายคนไม่ต้องเจอประสบการณ์เช่นนั้น แต่ต้องเผชิญ การถูกดูถูกดูแคลน การหักหลัง หรือ การเสียเปรียบเพราะตัวเองเป็นคริสเตียน มากไปกว่า การถูกกดขี่ข่มเหง ทารุณกรรม

ถ้าเช่นนั้นแล้ว เราควรจะตอบสนองอย่างไร? พระเยซูคริสต์ทรงตอบเราว่า เราต้องตอบสนองด้วยบุคลิกของเราในฐานะสาวกของพระเยซู ไม่ใช่ตามแบบคนทั่วไปที่ยินหยัดเพื่อสิทธิของตนเอง หรือ เพื่อที่จะตอบโต้ ล้างแค้น คิดบัญชี ต่อสิ่งที่คนอื่นกระทำกับตนเอง นับว่าเป็นเรื่องแปลกประหลาดและแตกต่างจาก “มาตรฐานของโลกนี้” ยิ่งนัก พระกิตติคุณมัทธิวซึ่งบันทึก “คำสอนบนภูเขา” ของพระเยซูอย่างละเอียด จะช่วยให้เราเข้าใจความคิดของพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น ท่านมัทธิวบันทึกว่า

39 ฝ่ายเราบอกท่านว่า อย่าต่อสู้คนชั่ว ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน ก็จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย มัทธิว 5:39

นัยยะสำคัญของการกล่าวว่า “แก้มขวา” คือ คนส่วนใหญ่จะถนัดมือขวา ดังนั้นถ้าหากคุณจะตบหน้าใคร โดยปกติทั่วไปก็จะตบเข้าที่แก้มซ้าย ถ้าหากคุณจะตบที่แก้มขวาใคร คุณจะต้องใช้ “หลังมือ” ของคุณตบ ซึ่งเป็น วิธีการแสดงการดูหมิ่นเหยียดหยามในโลกโบราณ ประเด็นไม่ได้ อยู่ที่ความหนักหน่วงของการตบ แต่อยู่ที่การแสดงการดูหมิ่นเหยียดหยาม ที่จริงใจที่จะ “ลบหลู่ จิกหน้า ทำลายเกียรติ และศักดิ์ศรี” มากกว่าที่จะทำให้เกิด ‘ความเจ็บปวด’ พระเยซูกำลังคิดถึง สิ่งที่สาวกของพระองค์จะต้องเผชิญในการดำเนินชีวิตประจำวัน และ ในการเผชิญการกดขี่ข่มเหง

ถ้าหากสาวกเป็น“คนยิว” ที่ติดตามพระเยซู

- 1) “พวกคนยิวคนอื่น ๆ” ก็จะมองพวกเขาเป็น “คนทรยศ เปลี่ยนศาสนา” เป็นคนยิวที่ละทิ้งธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสและติดตามผู้เผยพระวจนะเท็จ
- 2) “พวกโรมัน” ก็จะดูหมิ่นดูแคลนสาวกของพระเยซูว่า ไม่ได้เป็น ‘คนยิวแท้’ และ มีโอกาสที่จะ “ก่อการกบฏ” เพราะพวกเขาปฏิเสธที่จะนมัสการจักรพรรดิโรมัน และ เป็นพวกที่สร้างความวุ่นวาย ก่อกวน เนื่องจากไม่อะลุ่มอล่วย ยอมรับศาสนาอื่น
- 3) “พวกชนชั้นสูง” คริสตจักรยุคแรก เต็มไปด้วยสาวกที่อยู่ในสถานภาพ: ทาส, ผู้หญิง และ อดีตนักโทษ ที่ นมัสการพระเยซู ซึ่งเป็นคนยิวที่ไม่เคยออกไปจากประเทศของตนเองและ เป็นคนที่ไม่มีความรู้

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ คริสเตียนในยุคแรกจึงต้องเผชิญกับการถูกดูถูก และมีความเจ็บแสบจากการถูกขูขบขืนนินทาและความอยุติธรรม

ถ้าคุณเผชิญการถูก กดขี่ข่มเหง ในที่ทำงาน ในครอบครัว ในสังคม อย่ารู้สึกสงสารและสมเพชตนเอง เพราะแท้ที่จริงแล้ว สิ่งเหล่านี้ เป็น “ขบวนการ ที่จะสอนคุณให้เติบโตขึ้นในความเชื่อศรัทธาในองค์พระเยซูคริสต์” คุณต้องผ่านสนามทดสอบ เพื่อที่จะพิสูจน์ตนเองว่า คุณเป็น คริสเตียนที่มีความแตกต่างจากคนอื่น เพราะคุณมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในชีวิตคุณ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ชัดเจนเปลี่ยนแปลงชีวิตคุณ ให้สะท้อนพระลักษณะของพระเจ้า เพื่อให้คุณเติบโตสู่ความไพบูลย์ในพระคริสต์มากยิ่งขึ้นทุกวัน บ่อยครั้งที่การตอบสนองของคุณต่อเรื่องเหล่านี้จะเป็น “วิธีการสำแดงให้คนอื่นเห็นถึงพระเยซูคริสต์ในชีวิตของคุณ” ได้อย่างชัดเจน มีประสิทธิภาพสูงสุด แน่นอนชีวิตแบบนี้ ไม่ได้เป็นชีวิตที่ง่าย ถ้าคุณคิดว่าชีวิตคริสเตียนเป็นเรื่องง่าย คุณเข้าใจผิด

ขอให้คุณตระหนักว่า ‘พระวิญญาณบริสุทธิ์และการอธิษฐานและพระสัญญาของพระเยซูคริสต์ จะทำให้คุณมีชัยชนะได้’ ยิ่งไปกว่านั้น พระเยซูคริสต์ไม่ต้องการให้เราตอบสนองต่อการต่อต้านของศัตรูด้วยการอยู่เฉยๆ ในเชิง “ตั้งรับ” แต่ให้ตอบสนองใน “เชิงรุก” ซึ่งรวมถึง การอวยพร, การอธิษฐาน, การไม่ทำให้คนอื่นเจ็บปวด และ รวมถึง การทำดี ให้ความช่วยเหลือศัตรู

พระเยซูตรัสว่า

29 ผู้ใดตบแก้มของท่านข้างหนึ่ง จงหันอีกข้างหนึ่งให้เขาด้วย และผู้ใดริบเอาเสื้อคลุม (cloak) ของท่านไป ถ้าเขาจะเอาเสื้อ (tunic) ด้วยก็อย่าหวงห้าม 30 จงให้แก่ทุกคนที่ขอจากท่าน และถ้าใครได้ริบของของท่านไป อย่าทวงเอาคืน ลูกา 6:29-30

เราจะต้องระมัดระวังที่จะไม่เข้าใจคำสอนของพระเยซูผิดพลาด ว่าเป็น “เรื่องไร้สาระ ไม่มีเหตุผล” ราวกับว่า พระองค์ต้องการให้เราเปิดประตูทุกประตูให้กับขโมย หรือ ผู้ที่เอาเปรียบเรา ทุกคน หรือ เอาบัญญัติธนาคารของเราทุกบัญญัติมอบให้กับคนขอทานทุกคน

อีกครั้งหนึ่งที่เราเห็นพระเยซูคริสต์ทรงให้หลักการที่สำคัญสำหรับชุมชนใหม่ของพระองค์ใน การประพาศซึ่งแตกต่างโดยสิ้นเชิงจาก “มาตรฐานสังคม”

ในพันธสัญญาเดิมและกฎบัญญัติของชาวยิว ระบุว่า “เสื้อคลุม” เป็น “ทรัพย์สินของคนยากจน” ที่ไม่สามารถพรากไปจากเขาได้ “เจ้าหนี้” สามารถยึดเสื้อคลุมไว้ได้เฉพาะ ‘ช่วงกลางวัน’ และ จะต้อง ‘นำกลับไปคืนก่อนพลบค่ำ’ เพื่อคนยากจนคนนั้นจะได้สวมใส่เสื้อคลุมเพื่อรับการปกป้อง จากความหนาวเย็น ยิ่งไปกว่านั้น ไม่มีใครที่ยึดเสื้อคลุม (cloak) แล้วจะยึดเอาเสื้อชั้นใน (tunic) ด้วย พระเยซูคริสต์ไม่ได้มีเจตนาที่จะให้สาวกของพระองค์เดินไปเดินมาในสังคมด้วยร่างกายที่ เปลือยเปล่า เพราะตนเองได้เอาเสื้อชั้นในให้คนอื่นไปแล้ว

26 หากเจ้ายึดเสื้อคลุมของเพื่อนบ้านเป็นของค้ำประกัน จงคืนให้เขาก่อนตะวันตกดิน
27 เพราะอาจเป็นไปได้ว่าเสื้อคลุมเป็นสิ่งเดียวที่เขามีคลุมกาย เขาจะใช้อะไรหมนอน?
เมื่อเขาร้องทูลเรา เราจะรับฟังเพราะเรามีใจเมตตา อพยพ 22:26-27

12 หากคนนั้นยากจน ท่านอย่าเก็บของค้ำประกันไว้ข้ามคืน
13 จงคืนเสื้อคลุมให้เขาก่อนดวงอาทิตย์ตกดิน เพื่อเขาจะใช้หมนอน
แล้วเขาจะขอบคุณท่าน และจะถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบธรรม
ในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์ พระเจ้าของท่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 24:12-13

แน่นอนในทำนองเดียวกัน เมื่อเราอ่านว่า

30 จงให้แก่ทุกคนที่ขอจากท่าน และถ้าใครได้รับของของท่านไป อย่าทวงเอาคืน
ลูกา 6:30

เราจะต้องไม่ไร้เดียงสาและ ทำ “สิ่งที่ไม่สมควร” ในการช่วยเหลือผู้คนด้วยการใช้เงินของเรา อย่างสิ้นเปลือง โดยเปล่าประโยชน์เพื่อที่จะหล่อเลี้ยง “คนที่ติดสิ่งเสพติด” เช่น ยาเสพติด, ติดเหล้า, หรือ ติดการพนัน

 หลักการที่สำคัญที่เราจะต้องตระหนัก คือ เมื่อเราอ่านพระวจนะเราจะต้องดู “บริบทของ พระคัมภีร์ทั้งเล่ม” เพราะ “หลักการของพระเจ้า” จะไม่ขัดกันเอง เราอ่านพระวจนะเพื่อที่เรา จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้า แท้ที่จริงแล้วคำว่า “ทีโอโลจี (Theology)” คือ “ศาสตร์ หรือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้า” แต่ในภาษาไทย แปลว่า “ศาสนศาสตร์” (ศาสตร์ เกี่ยวกับศาสนา ซึ่งทำให้เข้าใจพลาดไปจากความหมายที่แท้จริง ไม่ใช่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ‘ศาสนา’ แต่เกี่ยวกับ ‘พระเจ้า’) คำกรีก Theos = God แปลว่า “พระเจ้า” Logia = the study of a certain subject แปลว่า ‘การศึกษาเรื่องหนึ่งๆ’ มาเป็น คำลาตินว่า Theologia, คำฝรั่งเศส ว่า Theologie และ คำอังกฤษว่า Theology

คริสเตียนทุกคนจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้า ซึ่งก็คือ Theology
ดังนั้น คริสเตียนทุกคน จึงเกี่ยวข้องกับ ‘ศาสนศาสตร์ (Theology)’

หลักการและพระลักษณะของพระเจ้า’ ถูกบันทึกให้เราทราบในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม (พระคัมภีร์
เดิม & ใหม่) ดังนั้น เราจึงต้องศึกษาพระคัมภีร์ทั้งเล่ม อย่างแจ่มแจ้งให้รู้จริง

ในพันธสัญญาเดิมไม่ปรากฏว่า พระเจ้าทรงอวยพระพรคนที่เกียจคร้าน หรือ คนที่ฉ้อโกง
เอาเปรียบผู้อื่น ด้วยการขอร้อง หรือ ด้วยการโน้มน้าวคนอื่นให้มาค้าประกันหนี้สินของตน

ในพระธรรมสุภาษิตมีบทเรียนที่เตือนเรามากมาย เกี่ยวกับคนที่ไม่ใช้สามัญสำนึก, คนขาด
วิจารณญาณและให้การค้าประกัน

18คนที่ไม่มียุติธรรมก็ให้คำปฏิญาณ และเป็นผู้รับประกันต่อหน้าเพื่อนบ้านของตน
สุภาษิต 17:18

ในขณะที่เดียวกันเราก็ต้องระมัดระวังใน ‘การอธิบายความหมายและเจตนาธรรม’ ขององค์
พระเยซูคริสต์ ไม่ให้ เข้าข้างตัวเอง พระเยซูคริสต์กำลังทำลายเราให้มีจิตใจที่กว้างขวาง
เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ดำเนินชีวิตที่สนใจคนอื่น และ มีความเสียสละ

อาจารย์ คาร์สัน (Dr. D.A. Carson) กล่าวว่า “พระเยซูคริสต์ทรงไม่อดกลั้นพระทัย
ต่อคนที่มีท่าที โลก เห็นแก่เงิน งบ ขี้ตืด ขี้เหนียว มองทุกสิ่งทุกอย่างเป็นเงิน”

หลังจากนั้นพระเยซูทรงตรัส “มาตรฐานที่สำคัญ” ซึ่งกล่าวว่า

“จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน” (ແ່ງບວກ)

ประโยคคำสอนในทำนองนี้มีปรากฏในสังคมและวัฒนธรรมอื่น ๆ แต่โดยทั่วไปมักจะปรากฏ
ในรูปแบบ “ปฏิเสธ แง่ลบ” มากกว่า คือ

“อย่าปฏิบัติต่อผู้อื่น ในสิ่งที่คุณไม่อยากจะปฏิบัติเช่นนั้นกับคุณ” (ແ່ງลบ)

ถ้าหากเป็นคำสอนใน “ແ່ງบວກ” ก็มักจะอยู่ในบริบทของ “การตอบแทน”
ในลักษณะเป็นการแลกเปลี่ยนกัน หมูไปไ้มา

หรือ เป็น “การตอบแทนบุญคุณ (Reciprocal favours)”

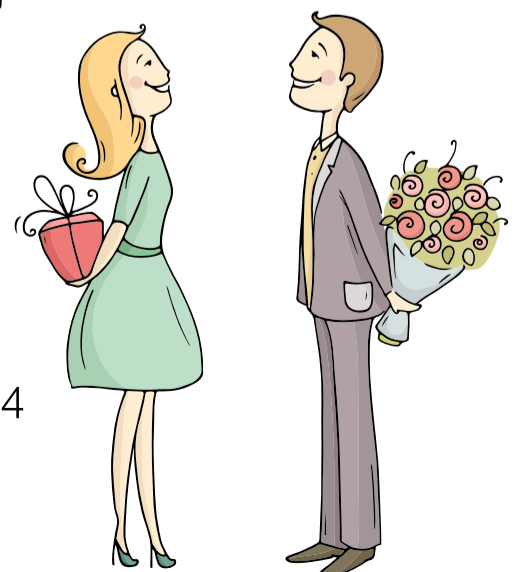
กล่าวคือ แนวความคิดที่จะ “ทำดีต่อผู้อื่น” โดยที่หวังว่า

‘คนอื่นจะทำดีตอบ’ ในวันข้างหน้า (คนอื่นจะ “ทดแทนบุญคุณ”)

แต่พระเยซูคริสต์กำลังให้เรา ไปไกลยิ่งกว่านั้น ดังที่ปรากฏในข้อ 31 ถึง 34

พระเยซูทรงทำลายว่า ชุมชนใหม่ของพระองค์จะต้องทำมากกว่าคนอื่น

หรือ มากกว่า ที่จะคาดคิดได้ว่า จะมีใครทำเช่นนั้น !

31จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน

32แม้ว่าท่านทั้งหลายรักผู้ที่รักท่าน จะทรงนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่าน

ถึงแม้คนบาปก็ยังรักผู้ที่รักเขาเหมือนกัน

33ถ้าท่านทั้งหลายทำดีแก่ผู้ที่ทำดีแก่ท่าน จะทรงนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่าน

เพราะว่าคนบาปก็กระทำเหมือนกัน 34ถ้าท่านทั้งหลายให้ยืมเฉพาะ

แต่ผู้ที่ท่านหวังจะได้คืนจากเขามาก จะทรงนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่าน

ถึงแม้คนบาปก็ยังให้คนบาปยืม โดยหวังว่าจะได้รับคืนจากเขาเท่านั้น ลูคา 6:31-34

ในที่นี้พระเยซูไม่ได้เพียงแต่ชี้ให้เห็นถึง “การที่คนทั่วไปมักจะทดแทนพระคุณต่อกันและกัน” แต่พระเยซูได้ชี้ให้เราเห็นถึง “ความคาดหวัง” ว่า ‘ความดีที่เราทำต่อคนอื่น คนอื่นจะต้องตอบแทนเราในวันข้างหน้า’ คือ ‘เขาติดหนี้บุญคุณฉันอยู่’ เราต้องไม่ลืมว่า สังคมในยุคนั้นเป็นชุมชนที่ทุกคนรู้จักกัน ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ในสังคม หรือ ในการทำงาน

อาจารย์โจเอล กรีน (Dr. Joel Green) กล่าวว่า

“สังคมในยุคนั้นจะมีการคำนวณ และมีการปรับสมดุลของการแลกเปลี่ยน ‘การเป็นบุญ เป็นคุณ เฟเวอร์ (Favour)’ ให้กับกันและกัน นั่นคือ จะมี “วงจรของการแลกเปลี่ยนกัน” สิ่งที่ทำให้เป็น ‘ของขวัญ’ ก็จะเป็น ‘หนี้สำหรับผู้รับ’ ไม่ต่างจากการที่ “ผู้รับ” จะต้อง ‘เป็นหนี้’ ซึ่งจะต้องตอบแทน ‘ผู้ให้’ ในวันข้างหน้า

‘หลักการสำคัญในการบริหารจัดการปกครองของจักรวรรดิโรมัน’ คือ ‘ระบบอุปถัมภ์ (Patronage)’ อาณาจักรโรมันมี ‘ระบบอุปถัมภ์ที่โยงใยในทุกหมู่บ้าน ทุกเมือง ทั่วอาณาจักร’ ที่คอยกระจายทรัพยากรเพื่อให้สังคมสมดุล โดยคนที่อยู่ภายใต้ ‘ผู้อุปถัมภ์’ จะมี ‘ภาระผูกพัน’ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องรูกล้ำ และเป็น พันธนาการในชีวิต ผูกมัดคนที่อยู่ภายใต้ ‘ผู้อุปถัมภ์’ จนชีวิตแทบจะไม่มีอิสระภาพ และไม่สามารถ ลืมนตา อ้าปาก ช่วยตัวเองได้”

ในบริบท ‘ระบบอุปถัมภ์’ เช่นนี้ คำสอนขององค์พระเยซูคริสต์ถือว่าเป็น “การปฏิวัติครั้งใหญ่” เพราะพระเยซูให้ชุมชนใหม่นี้มี ‘บุคลิกแห่งความรัก’ ที่ทำความดีต่อผู้อื่นโดยการให้ หรือ การให้ยืมโดยไม่คาดหวังสิ่งตอบแทน การทำเช่นนี้ อาจจะทำได้ ถ้าหากเราให้กับ ‘เพื่อนสนิท’ หรือ ‘สมาชิกในครอบครัว’ เราคงอาจจะรู้จักคนบางคนที่มีความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ เสียสละตนเอง เพื่อที่จะช่วยคนในครอบครัว แต่พระเยซูคริสต์กำลังปฏิวัติ การปฏิบัติเช่นนี้ ให้ไปไกลกว่า ‘การรักครอบครัว การรักเพื่อนฝูง’ แต่ให้เรา ‘รักคนแปลกหน้า’ และไปไกลยิ่งกว่านั้น คือ ‘ให้รักศัตรู’ พระเยซูกำลังประกาศถึง “ฤทธิ์อำนาจแบบใหม่ที่ยิ่งใหญ่” และ “การมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต” ที่จะสำแดงว่าเราเป็น “บุตรของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่” ซึ่งยังทรงพระชนม์อยู่ และเป็นพระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ สูงสุด เพราะว่า ‘พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่ทรงโปรดแก่นอกคตัญญูและคนชั่ว’ (ลูคา 6:35) เป็นพระเจ้าที่ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงมีความเมตตากรุณา เหมือนอย่างพระบิดาของท่าน มีพระทัย เมตตากรุณา” (ลูคา 6:36)

35 แต่จงรักศัตรูของท่านทั้งหลาย และทำการดีต่อเขา จงให้เขายิ้มโดยไม่หวังที่จะได้คืนอีก
บำเหน็จของท่านทั้งหลายจึงจะมีบริบูรณ์ และท่านทั้งหลายจะเป็นบุตรของพระเจ้าสูงสุด
เพราะว่า พระองค์ยังทรงโปรดแก่คนอกตัญญูและคนชั่ว 36 ท่านทั้งหลายจงมีความเมตตากรุณา
เหมือนอย่างพระบิดาของท่านมีพระทัยเมตตากรุณา ลูกา 6:35-36

ผู้ที่ทำเช่นนี้ได้จะต้อง **ไม่ตัดสิน** “คนที่มาหาตนเพราะมีความจำเป็น ต้องการความช่วยเหลือ”
เพื่อที่จะกำหนดว่า **ใครควรที่จะได้รับความช่วยเหลือและความเมตตากรุณาจากเรา**

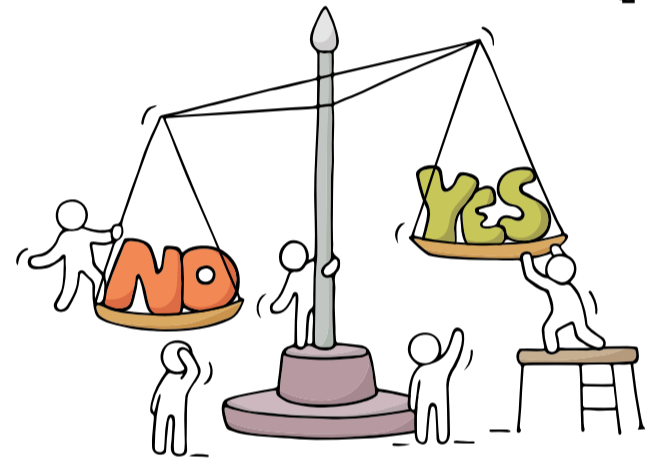
37 **อย่าวินิจฉัยโทษเขา และท่านทั้งหลายจะไม่ได้ถูกวินิจฉัยโทษ** อย่างกล่าวโทษเขา
และท่านทั้งหลายจะไม่ถูกกล่าวโทษ จงยกโทษให้เขา และเขาจะยกโทษให้ท่าน ลูกา 6:37

ในทำนองเดียวกัน ประเด็นที่สำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่า คุณจะต้องปิดตาต่อความเป็นจริงของโลก
การเสแสร้ง กลโกง อุบายหลอกลวง หรือ แม้แต่ ความโง่เขลาที่น่าตำหนิ โดยไม่ต้องวินิจฉัยผู้ใด
แต่พระเยซูกำลังเตือนเราที่จะไม่เป็นเหมือนพวกฟาริสี

ที่ไม่ยอมรับ “คนนอก” ไม่เหยียบย่ำ “ความหวัง” ให้คนนอก
กล่าวคือ เราไม่ควรด่วนที่จะ ‘ตัดสินคนอื่น’

หรือ ‘คอยคำนวณว่าเราควรจะช่วยเหลือคนอื่นเพียงใด’
แต่เราควรที่จะพร้อมอยู่เสมอที่จะช่วยด้วยความเสียสละ
และ ซ้ำที่จะประณาม และพร้อมที่จะให้อภัย

คนที่ตระหนักว่า ‘ตนได้รับการอภัยโทษจากพระเจ้า’ จะมี ‘จิตใจที่พร้อมจะให้อภัยคนอื่น’

 การอธิบายความหมายคำสอนแบบนี้ไม่ได้เป็น “การลดความสำคัญของคำสอนลง” แต่เป็น
การหยิบยกคำสอนมาพิจารณา ‘อย่างที่เราจะเป็น’ ด้วยความเข้าใจบริบท และ เจตนาธรรม
ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งอยู่ในบริบทของ ‘คนตะวันออกกลางในศตวรรษแรก’ ซึ่งมีวิธีการสอน
แบบคนตะวันออกกลาง ที่ “เร้าใจ สั้นแต่แหลมคม และล้าลึก” พระเยซูคริสต์ไม่ได้ตรัสเรื่องนี้
เพียงเฉพาะในพระธรรมตอนนี้เท่านั้น แต่พระเยซูได้มีการสอนเรื่องเดียวกันนี้ในบริบทอื่น ๆ
เพื่อให้เรามีความเข้าใจหลักการของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้อย่างสมดุล

ตัวอย่างเช่น ในพระธรรมมัทธิว บทที่ 7 พระเยซูทรงตรัสว่า

1 **อย่าตัดสิน มิฉะนั้นท่านเองจะถูกตัดสินด้วย** มัทธิว 7:1

และหลังจากนั้นไม่นานพระเยซูก็ตรัสตามว่า

6 **อย่าให้ของประเสริฐแก่สุนัข อย่าโยนไข่มุกให้แก่สุกร**
เกลือกว่ามันจะเหยียบย่ำเสีย และจะหันกลับมากัดตัวท่านด้วย มัทธิว 7:6

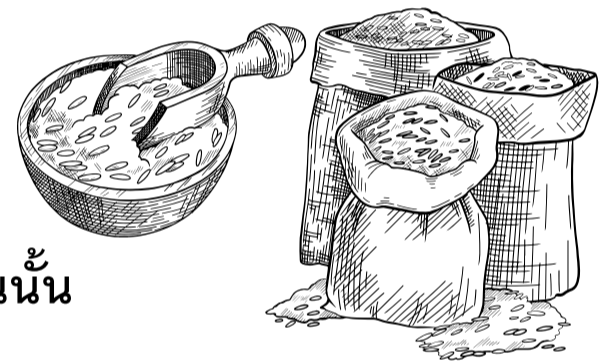
การที่เราจะไม่เอา ‘ของประเสริฐให้สุนัข หรือไข่มุกให้สุกร’ เราจำเป็นต้องมี “ความสามารถ ในการแยกแยะ วิวินิจฉัย ตัดสิน มีความระมัดระวัง มีสติปัญญาชาญฉลาด และ มีความเข้าใจ”

ในบริบทของพระธรรมมัทธิว พระเยซูคริสต์กำลังตรัสสอน เกี่ยวกับพวกฟาริสีที่ชอบพิพากษา แต่ในบริบทนี้ (พระธรรมลูกา) พระเยซูกำลังท้าทายมนุษย์ที่มีแนวโน้มที่พร้อมเสมอที่จะ ‘ตัดสินผู้อื่น’ และ ‘คอยตั้งรับ’ ก่อนที่จะยอมยื่นมือให้ความช่วยเหลือ ‘คนที่มีความจำเป็นจริง ๆ และต้องการความช่วยเหลือ’ ดังนั้นเราทุกคนจึงควรที่จะตระหนักถึง ‘ลักษณะธรรมชาติของมนุษย์’ และ ฟังคำเตือนของพระเยซูอย่างจริงจัง

38จงให้เขา และท่านจะได้รับด้วย และในटकของท่านจะได้รับดวง ด้วยทะนานถั่วณยัดสั้นแน่นพูนล้นใส่ให้ เพราะว่าท่านจะตวงให้เขาด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะได้ทรงตวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น ลูกา 6:38

เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เราใจเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ พระเยซูคริสต์จึงทรงบอกเราว่า “พระเจ้าจะทรงโปรดตอบสนองด้วยความเมตตากรุณาต่อเรามายิ่งกว่าที่เราจะสามารถให้ความเมตตากรุณาแบบนั้นต่อผู้ใดได้”

ในटकของท่านจะได้รับดวงด้วยทะนานถั่วณ ยัด สั้น แน่น พูน ล้น ใส่ให้ เพราะว่าท่านจะตวงให้เขา ด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะได้ทรงตวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น

นี่เป็นภาพที่ผู้ฟังในยุคนั้นจะเข้าใจได้ทันที เพราะ เป็นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในตลาด ตัวอย่าง เช่น เมื่อซื้อข้าวโพด ผู้ขายข้าวโพดก็จะตักข้าวโพดออกจากกองข้าวโพดกองใหญ่ด้วย ภาชนะ หรือทะนาน (ภาชนะตวง สำหรับตวงปริมาณตามที่ซื้อ) บ่อยครั้งผู้ขายก็จะตักข้าวโพด ด้วยทะนานอย่างรวดเร็วแล้วเทใส่ภาชนะของผู้ซื้อ โดยเป็นการตวงเมล็ดข้าวโพดให้อยู่ในทะนาน อย่างหลวม ๆ ทำให้ผู้ซื้อขาดทุน แต่ในที่นี้ด้วย ‘พระคุณของพระเจ้า’ พระเจ้าทรงประทาน พระพรใส่ในทะนานให้กับลูกของพระองค์ จนพูน ล้น ไม่เพียงเท่านั้น พระเจ้ายังทรง ‘เขย่า’ เพื่อที่จะสามารถบรรจุได้ทุกซอกทุกมุม แล้วยัง ‘กดลงไป’ เพื่อที่จะสามารถบรรจุได้เพิ่มมากยิ่งขึ้นอีก

💡 ฟัน้องที่รัก นี่คือ วิธีการบอกอย่างชัดเจนว่า เราไม่มีทางที่จะ “ให้พระเจ้า” มากกว่าที่พระเจ้า จะให้เราได้ ไม่มีสิ่งใดเลยที่เราทำเพื่อผู้อื่น เพราะเห็นแก่พระเจ้า แล้วจะถูกลิ้ม และในวันพิพากษา จะมีหลายคนประหลาดใจที่ได้รับ ‘รางวัลแห่งพระคุณ’

ชุมชนที่ “พระคุณ” ได้เปลี่ยนแปลงชีวิต จนเกิด ‘พระพร’ มากมายหลังจาก ‘ชุมชนแห่งพระคุณ’ ไปถึง ‘คนมากมายที่ยังปราศจากพระคุณ’

มีนิทานชาดกอินเดียเรื่อง ‘คนขอทาน และมหาราชา’ ‘คนขอทาน’ ที่นั่งขอทานริมถนนที่มีคนเดินผ่านไปมาทุกวัน บางครั้งก็จะมีคนใส่เศษเงินใน ‘ถ้วยขอทาน’ ของเขา แต่ส่วนใหญ่แล้วเขาคาดหวังเพียงว่าจะได้ เมล็ดข้าว จำนวนเล็กน้อยเท่านั้น วันหนึ่งเขาได้ข้าวว่า “มหาราชา” ของแคว้นนั้นจะเสด็จมายังเมืองนี้ ในวันรุ่งขึ้นเขาก็รีบกุฏิกุจจเตรียมตัวออกไปที่ถนนทางเข้าประตูเมือง หมายถึง “ขอทานจากท่านมหาราชา” เขารอคอยการเสด็จมาของมหาราชาด้วยความอดทน จนตักเย็นเขาจึงเห็นขบวนเสด็จของมหาราชา เขารีบเร่งรีบไปหามหาราชาผู้ยิ่งใหญ่พร้อมทั้งยื่นขันขอทาน เพื่อขอจากท่านมหาราชา ตลอดทั้งวันนั้น เขาได้ข้าวเพียงน้อยนิด และ เศษเงินอยู่เพียงไม่กี่เหรียญ เขาหวังในความเมตตา กรุณาปราณีจาก มหาราชา ดังที่เขาคาดคิด มหาราชาหยุดและจ้องเขา แต่แทนที่จะโยนเงินใส่ขันของเขา มหาราชา กลับพูดกับชายขอทานว่า “เจ้ามีอะไรจะให้เราบ้าง?” ชายขอทานรู้สึกช็อก ผิดหวัง และชิงชังมหาราชา จึงหยิบเมล็ดข้าว 5 เมล็ด ให้กับ มหาราชา อย่างไม่เต็มใจ คำคั้นนั้นชายขอทานได้กลับไปบ้านด้วยความผิดหวัง เสียใจ เขาเข้าไปในห้อง และเทขันขอทานของเขา

เพื่อตรวจดูว่า วันนั้นเขาได้รับบริจาคอะไรบ้าง ทันใดนั้นเขาสั่งเกต เห็น อะไรบางอย่างที่ส่องประกายสุกปลั่ง เขาตกใจมาก เพราะมันเป็น “เมล็ดทองคำ”

เขาจึงรีบค้นดูว่ามีเมล็ดทองคำอีกไหม? เขาพบยังมีเมล็ดทองคำอีก เขาหยิบเมล็ดทองคำมาเรียงไว้ เขาค้นดูอีกว่า ยังมีเมล็ดทองคำอีกไหม แล้วในที่สุดหลังจากที่พบทองคำ 5 เมล็ดแล้ว ก็ไม่มีอีกเลย

และแล้วเขาก็ตระหนักว่าเกิดอะไรขึ้น ท่านมหาราชาได้มอบเมล็ดทองคำให้กับเขาสำหรับเมล็ดข้าวแต่ละเมล็ดที่เขาให้ท่านมหาราชา ชายขอทานร้องโอดครวญว่า “โอ้ เราช่างโง่เขลาอะไรอย่างนี้ ถ้าเรารู้ เราคงมอบทุกอย่างที่เรามี ในขันของเรา ให้กับมหาราชาแล้ว”

นี่เป็นนิทานชาดกที่มาจากสังคมโลก ‘ระบบอุปถัมภ์’ เพื่อสอน “จริยธรรมของระบบอุปถัมภ์” ที่พระเยซูคริสต์กำลังล้มล้างและปฏิวัติ ใหม่ พระเยซูคริสต์ทรงสอนว่า “ให้ทำความดีต่อคนอื่น และให้เขายิ้มโดยไม่คาดหวังอะไรตอบแทน” พระเยซูคริสต์กำลังชี้ให้เราเห็นถึง พระลักษณะของพระเจ้า ว่าพระเจ้าทรงเป็น “ผู้อุปถัมภ์ที่ยิ่งใหญ่” พระเจ้าตั้งใจที่จะช่วยเหลือลูกของพระองค์ “ที่จะให้ด้วยความรักโดยไม่คาดหวังอะไรตอบแทน ให้ทั้งๆที่ไม่ได้เป็นหนี้บุญคุณใดๆ” ให้ทราบว่าพระเจ้าทรงเป็น “ผู้อุปถัมภ์ที่ยิ่งใหญ่” พระเจ้าจะคืนให้มากมาย เกินกว่าคาดคิด จนทำให้ลูกของพระองค์อัศจรรย์ใจ นี่เป็นอีกวิธีการหนึ่งในการที่พระเจ้าจะตรัสว่า

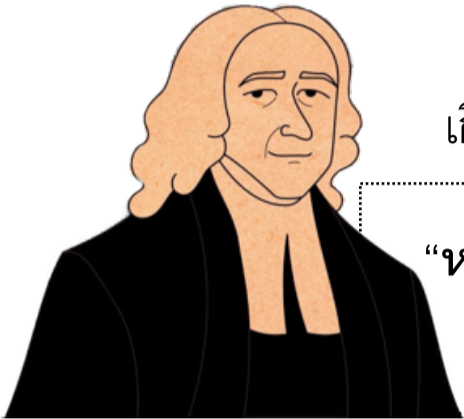

21 “ดีแล้ว เจ้าเป็นทาสดีและสัตย์ซื่อ เจ้าจงปรินิรมิตร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด” มัทธิว 25:21

คุณและผม จะต้องไม่ทำความดีโดยหวังการตอบแทน ความดีที่เราทำในโลกนี้ด้วยความเมตตากรุณาเพื่อถวายเป็นเกียรติต่อพระเจ้าจะได้รับผลตอบแทนอย่างไร เราไม่ต้องหวัง เพราะเราสามารถมั่นใจได้ว่า

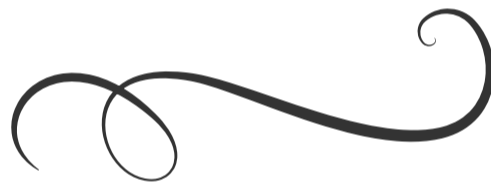
10พระเจ้าทรงยุติธรรม พระองค์จะไม่ทรงลืม การงานที่ท่านทำ และความรักที่ท่านแสดงให้พระองค์เห็น คือ การที่ท่านช่วยเหลือประชากรของพระองค์ และยังช่วยพวกเขาต่อไป ฮีบรู 6:10

เรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักเรามากเพียงใด ความดีที่เราทำทุกอย่างจะไม่ถูกมองข้าม ไม่ถูกลืม และ จะไม่สูญเปล่า

จอห์น เวสลีย์ (John Wesley) ได้ให้ “กฎ 3 ประการ เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจของการดำเนินชีวิตในแผ่นดินของพระเจ้า” ว่า “หาเลี้ยงชีพอย่างเต็มกำลัง ประหยัดอย่างเต็มกำลัง บริจาคอย่างเต็มกำลัง (Earn all you can, Save all you can, Give all you can)”

คำสอนทั้งหมดนี้ นับว่าเป็นการปฏิวัติโลกที่ยิ่งใหญ่ ! แต่โดยพระเจ้า นี่คือการ ‘บุคลิกลักษณะ สำหรับชุมชนใหม่ที่เชื่อศรัทธาในพระเยซูคริสต์’ ซึ่งเป็น “เรื่องจริง ที่เกิดขึ้นได้ แน่นนอน” อาเมน

คำถามชวนคิดใคร่ครวญ

- 1) “การอ่านพระคัมภีร์เพื่อนำหลักการมาประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง” มีหลักการอย่างไรบ้าง? จงอธิบาย
- 2) เหตุใดเราจึงต้อง**ดูบริบท**เพื่อเข้าใจคำสอนอย่างไม่คลาดเคลื่อนโดยการย้อนกลับไปดูเหตุการณ์ก่อนหน้านี?
- 3) การเข้าใจคำสอนเรื่อง “**ผู้เป็นสุข**” ช่วยให้เราเข้าใจพระธรรมตอนนี้อย่างไรบ้าง?
- 4) การที่พระเยซูคริสต์ทรงสั่งว่า “**จงรักศรัทธา**” หมายความว่าอย่างไร? ไม่ได้หมายความว่าอย่างไร?
- 5) บทเรียนจาก เดียทริช บอนด์ฮอฟเฟอร์ (Dietrich Bonhoeffer) ในเรื่อง “การรักศรัทธา” มีอะไรบ้าง?
- 6) บทเรียนจากจอห์น สต๊อท (John Stott) ในเรื่อง “การรักศรัทธา” มีอะไรบ้าง?
- 7) เมื่อคุณได้รับการกระทำทารุณกรรมและเผชิญความรุนแรงในชีวิต

คุณควรจะตอบสนองอย่างไร?

- 8) **นัยยะสำคัญ**ของการตอบ “**แก้มขวา**” คือ อะไร?
- 9) พระเยซูคริสต์สอนให้เรา**ตอบสนอง** ‘ต่อการต่อต้าน ของศัตรู’ **อย่างไร? ไม่ให้ตอบสนอง** **อย่างไร?**
- 10) “การตอบสนองของคุณต่อศัตรู” มี**ประโยชน์**อย่างไรบ้าง? (ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น)
- 11) **พระเยซูคริสต์**ทรงให้**หลักการที่สำคัญ**สำหรับชุมชนใหม่ของพระองค์
ในการ**ประพฤติ**ซึ่งแตกต่างโดยสิ้นเชิงจาก “**มาตรฐานสังคม**” **เรื่องใดบ้าง?** จงอธิบาย
- 12) **เหตุใด**จึง**ไม่ควรยึดถือ**คำตรัสสั่งสอนของพระเยซูคริสต์ “**ตามตัวอักษร**”? จงอธิบาย
- 13) **ศาสนศาสตร์** (theology) คือ **อะไร?**
- 14) **เหตุใด** ศาสนศาสตร์ (theology) จึง**เกี่ยวข้องกับ**คริสเตียนทุกคน?
- 15) ‘การตอบแทนบุญคุณ (Reciprocal favours)’ และ ‘ระบบอุปถัมภ์ (Patronage)’ คือ **อะไร?**
มีความ**สำคัญ**อย่างไร? **เกี่ยวข้องกับ**คำสอนของพระเยซูอย่างไร?
- 16) คำสอนขององค์พระเยซูคริสต์ เป็น “**การปฏิวัติครั้งใหญ่**” เพราะ**เหตุใด?** จงอธิบาย
- 17) **เหตุใด** พระเยซูจึงสั่งว่า “**อย่าวินิจฉัยโทษเขา และท่านทั้งหลายจะไม่ได้ถูกวินิจฉัยโทษ**”?
หมายความว่า “**เราต้องปิดตาแล้วไม่วินิจฉัยคนอื่น**” หรือ**ไม่?** เพราะ**เหตุใด?**
- 18) **เหตุใด** พระเยซูจึงสั่งว่า “**จงให้เขา และท่านจะได้รับด้วย**”? จงอธิบาย
- 19) **บทเรียน** จาก**นิทาน**ชาดกอินเดีย เรื่อง ‘**คนขอทาน และมหาราชา**’ คือ **อะไร?**
- 20) พระเจ้าทรงเป็น ‘**ผู้อุปถัมภ์ที่ยิ่งใหญ่**’ หมายความว่า**อย่างไร?** มี**ผลต่อ**ชีวิตคุณ**อย่างไร?**
- 21) **จอห์น เวสลีย์** (John Wesley) ให้ ‘**กฎ 3 ประการ**’ **เกี่ยวกับ**หลัก**เศรษฐกิจ**ของการ**ดำเนินชีวิต**
ใน**แผ่นดิน**ของพระเจ้า’ **ว่าอย่างไร?** มี**บทเรียน**สำหรับคุณ**อย่างไร?**
- 22) ‘**บุคลิกลักษณะ** สำหรับ**ชุมชน**ใหม่ของพระเยซูคริสต์’ จากพระธรรมตอนนี้มี**อะไรบ้าง?**
- 23) **เหตุใด** ‘**บุคลิกลักษณะ** สำหรับ**ชุมชน**พระเยซูคริสต์’ จึงเป็น “**เรื่องจริง** ที่**เกิดขึ้นได้** **แน่นอน**”?

